

वा० रा०

॥ ८ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ प्रजाध्यक्षस्य भगवतः प्रजापतेः प्रजादेवनरतिर्यगादिरूपाः ॥ रिपुबाधनैः रिपूणां बाधनं बाधस्तैर्हेतुभिरित्यर्थः ॥ ४ ॥ शरणानि शरणार्हाणि देवपित्रतिथिपशु
पक्ष्यादिरक्षणार्हाणि देवान्प्रच्याव्य ये सर्वस्वर्गे देववल्लीडंति ॥ ५ ॥ ६ ॥ समरे संग्रामे उद्धर्षउत्साहोयेषांते ॥ ७ ॥ अशिवमसौम्यं रौद्रमितियावत् ॥ रुद्रोवा एषयदग्निस्तस्यै

जगत्सृष्ट्यंतकर्तारमजमव्यक्तरूपिणं ॥ आधारं सर्वलोकानामाराध्यं परमंगुरुं ॥ २ ॥ ते स मेत्य तु कामारिं त्रिपुरारिं त्रिलोचनं ॥ ऊचुः
प्रांजलयो देवा भयगद्गदभाषिणः ॥ ३ ॥ सुकेशपुत्रैर्भगवन्पितामहवरोद्धतैः ॥ प्रजाध्यक्षप्रजाः सर्वा बाध्यन्ते रिपुबाधनैः ॥ ४ ॥ शरणा
न्यशरण्यानि आश्रमाणि कृतानिनः ॥ स्वर्गाच्च देवान्प्रच्याव्य स्वर्गे क्रीडंति देववत् ॥ ५ ॥ अहं विष्णुरहं रुद्रो ब्रह्माहं देवराडहं ॥ अहं यम
श्ववरुणश्रं द्रोहं रविरप्यहं ॥ ६ ॥ इति माली सुमाली च माल्यवांश्चैवराक्षसः ॥ बाधन्ते समरोद्धर्षा ये च तेषां पुरः सराः ॥ ७ ॥ तन्नो देव भया
र्तानामभयं दातुमर्हसि ॥ अशिवं वपुरास्था यजहि वै देव कंठकान् ॥ ८ ॥ इत्युक्तस्तु सुरैः सर्वैः कपर्दी नीललोहितः ॥ सुकेशं प्रतिसापेक्षः
प्राह देवगणान्प्रभुः ॥ ९ ॥ अहं तान्न हनिष्यामि ममावध्याहिते सुराः ॥ किंतु मंत्रं प्रदास्यामि यो वै तान्निहनिष्यति ॥ १० ॥ एतमेव समु
द्योगं पुरस्कृत्य महर्षयः ॥ गच्छुध्वं शरणं विष्णुं हनिष्यति स तान्प्रभुः ॥ ११ ॥ ततस्तु जयशब्देन प्रतिनंद्य महेश्वरं ॥ विष्णोः समीपमाज
ग्मुर्निशाचरभयार्दिताः ॥ १२ ॥ शंखचक्रधरं देवं प्रणम्य बहुमान्य च ॥ ऊचुः संभ्रांतवद्वाक्यं सुकेशतनयान्प्रति १३ ॥ सुकेशतनयैर्द
वत्रिभिस्त्रेताग्निसन्निभैः ॥ आक्रम्य वरदानेन स्थानान्यपहृतानिनः ॥ १४ ॥ लंकानामपुरीदुर्गात्रिकूटशिखरे स्थिता ॥ तत्र स्थिताः प्र
बाधन्ते सर्वान्नः क्षणदाचराः ॥ १५ ॥

तेतनुवौघोरा न्याशिवान्येति श्रुतेः ॥ ८ ॥ सुकेशं प्रतिसापेक्षः सुकेशस्य स्वेनोज्जीवितत्वात् ॥ माल्यव
दादीनांतलुत्रत्वात् स्वकर्तृकतत्संहारस्यानौचित्यं मन्वान इत्यर्थः ॥ ९ ॥ मयाऽवध्याः उक्तहेतोर्वधानार्हाः ॥ मंत्रमुपायं ॥ १० ॥ एतमेव समुद्योगं ननु कालांतरीयमित्यर्थः ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ संभ्रांतवत्संभ्रांतार्हं ॥ सुकेशतनयान्प्रति तानुद्दिश्येत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

उ० कां०

॥ ८ ॥